

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]

ofte nævnt, og som det fastslaaes i Lovens § 3, paa Hensynet til den danske Valuta, altsaa til Sikringen af hele vort Pengevæsen, Hensynet til at skabe den danske Produktion rimelige Arbejdsvilkaar og herigennem modvirke Arbejdsløsheden og sidst, men ikke mindst, det handelspolitiske Hensyn.

Disse tre Grundpiller for den danske Valutalovgivning fremstilles fra visse Sider som tre indbyrdes adskilte og uafhængige Hensyn, men i Virkeligheden smelter de sammen til et uløseligt Hele.

Man har navnlig været inde paa, at man kunde fremhæve det handelspolitiske Formaal som Lovens Hovedformaal og bortse fra de to andre Formaal. Dette beror efter min Opfattelse — og jeg kan ogsaa her henvise til det nedsatte Udvalgs Beretning — paa et Fejlsyn. Ganske bortset fra den Risiko, der vilde knytte sig til en saa fundamental Ændring af Valutalovens Formaal og Grundlag, vil en Adskillelse af de tre Led, hvoraf Valutalovgivningens Grundlag bestaar, ved nærmere Overvejelse vise sig at være ugørlig. Vel er den valutamæssige Stilling i de sidste Maaneder bedret væsentligt, bl. a. som Følge af de bedrede Skibsfragter, men nogen principiel Ændring i vore Aftagerlandes Politik er ikke sket, vor Betalingssevne, vor valutariske Stilling er stadig for en stor Del afhængig af, at vi gennem Handelsaftalerne søger at sikre, at vor Indførsel kan kompenseres med en hertil svarende Udførsel.

Selv om der, som nævnt, har været en glædelig Stigning i vor Valutareserve, er denne endnu ikke oppe paa en saadan Højde, at vi paa nogen Maade har Raad til at undlade at vise den størst mulige Sparsommelighed, hvis vi vil opretholde vor Betalingssevne over for Ulandet. Valutariske og handelspolitiske Hensyn er derfor nøje forbundet, og paa samme Maade forholder det sig med Hensyn til Beskæftigelsesproblemet.

Den gældende Valutaordnings Angribere undlader sjældent at erklære Beskæftigelses-spørgsmaalet deres varme Interesse, men det forekommer mig, at den Kærlighed, der kommer til Orde fra visse Sider, er i nogen Grad platonisk. At det er ønskeligt, ja, tvingende nødvendigt, at vore Indførselsforhold tilrettelægges saaledes, at der samtidig med, at der søges skabt Plads for den bedst mulige Afsætning for vore Landbrugs- og Industriprodukter, aabnes Mulighed for Opretholdelse af den indenlandske Produktion, forekommer mig ganske sikkert. Vor

Indførsel maa nødvendigvis fordeles saaledes, at vore Raastoftilførsler sikres. Bearbejdning af Varerne maa i fornødent Omfang ske herhjemme, saaledes at Arbejdslønnen herfor kan udbetales til danske Arbejdere og Funktionærer fremfor til fremmede Arbejdere med det Resultat, at vi i Stedet for maa henvise vore egne Folk til at leve af Arbejdsløshedsunderstøttelse. Valutariske og beskæftelsesmæssige Hensyn falder i saa Henseende nøje sammen.

Jeg kan derfor fuldt og helt være enig i det i Udvalgets Beretning udtalte, at ensidige Hensyn til valutariske, handelspolitiske eller beskæftigelsesmæssige Formaal ikke kan tages, og at det ikke er muligt at foretage en skarp Afgrænsning mellem disse Hensyn. I Overensstemmelse hermed er Grundlaget for det Lovforslag, jeg i Dag har den Ære at fremsætte, et Lovforslag, der i det væsentlige er enslydende med det af Udvalget udarbejdede Udkast, stadig det samme som i den gældende Lov.

Det er sikkert rigtigt, naar det fra forskellig Side hævdes, at man kunde komme et Stykke Vej frem ved i større Omfang end hidtil at hellige sig andre Foranstaltninger. Hverken Kreditindskrænkning eller Toldpolitik kan i denne Henseende paa Forhaand afvises, men som af Udvalget paavist synes ingen af disse Veje for Tiden at være farbare som eneste Foranstaltninger. I denne Forbindelse kan jeg specielt vedrørende Kreditindskrænkningens muligheden ikke undlade at understrege, at jeg tror, at der maatte blive Tale om endog meget indgribende Foranstaltninger og Foranstaltninger, der ikke mindst vilde ramme den indenlandske Produktion, hvis man ad denne Vej skulde sikre sig det fornødne Værn.

Man vil sikkert kunne drøfte til Dagens Ende, hvor stor Betydning den danske Valutalov har haft for vor Økonomi og vor Beskæftigelse. De i Udvalgets Beretning indeholdte statistiske Oplysninger synes i ikke ringe Grad at understrege den Fremgang for Industri og Haandværk, der har fundet Sted under Valutaordningen. Og selv om Arbejdsløshedsprocenten i de sidste Maaneder paa Grund af den for Danmark ugunstige Udvikling af Verdensmarkedets Priser har været noget stigende i Forhold til sidste Aar, forekommer det mig lidet rimeligt, naar man fra forskellig Side vil forsøge paa at underkende Valutaordningens Indflydelse og Betydning ogsaa paa Beskæftigelsesområdet, som jo berører vort Lands Livsnerve. I denne Henseende er det afgørende ikke saa meget dette, om der i Dag er saa og saa mange Tusind flere Menne-